

Megjelen minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre 4 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 8 kr.

SZERKESZTŐSÉG:

Szobotka Gusztáv ügyvéd irodájában, hova a lap szellemi részét illető közlemények és pénzküldemények is intézendők.

MINDSZENT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

HIRDETÉSEKRE NEZVE

a lap hátulsó (4-ik) oldala 20 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. Kincstár bélyegilleték külön 30 kr. A szerkesztőségen kívül elfogad előfizetéseket és hirdetéseket a helybeli könyvnyomda is.

NYILTTÉRBE

minden egyes sor közlése 15⁰ kr. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el. Kéziratok vissza nem adatnak.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS.

Lapunk tisztelt előfizetőit felkérjük, hogy hátralékaikat hova előbb kiegyenlíteni ne terheltesse, a folyó negyedre díjjaikat beküldeni sziveskedjenek.

Lapunk harmadik évfolyamba lép és mint eddig, ezentul is szívvvel lélekkel küzdeni fogunk községünk érdekéért, javaéért!

Nem recriminalunk s sokat nem mondunk, ha állítjuk, hogy lapunk fennállásának szükségét mi sem igazolja inkább, minthogy az, a mai mostoha viszonyok között is halad, terjed.

Előfizetési feltételek:

Évenként 4 frt, félévenként 2 frt, egyegyed évenként 1 frt. Előfizethetni a szerkesztői irodában, Mihály Lajos II. bírónál és Diamant és Gaál könyvnyomdájában.

Ujévi gondolatok.

Bölcső és szív, — kezdet és vég, — mult és jövő. Ezen eszmék tartják lekötve elménket a „jelen“ pillanataiban.

Ellentétes fogalmak, de egymástól elválaszthatlanok.

Ime! mintegy lelki szemeink előtt van még a sir, melybe a „mult,“ melynek neve 1886. vala, temetkezett; de alig tűnt le az idők megmérhetlen örvényébe a „vég“, itt a „kezdet“ . . . ring az ujszülött bölcsője s ez új szülött neve: bizonytalan jövő, köznyelven 1887.

Szerencse, öröm, vagy fájdalom s a szenvedések hosszú láncolata lappang-e számunkra ez ujszülött kebelében, ki tudná azt megmondani? Miként a költő éneklí:

„Bölcsődnél állok — álmaid felett,
A miknek titka újvet főd el,
Szeretném tudni ébredésedet:
Mosoly-sz-é, sirsz-é majd, ha ébredel.“

Igen! mosolyg-e majd állandóan felénk vidám tekinteted, avagy könnyeket sirsz-e szenvedéseinken? . . . Mindegy! Mosolyod el nem kábit, elbizakodottá nem tesz bennünket. Voltak esztendő-elődeid, voltak őseid, melyek szinte rózsás színben köszöntöttek be; vérmes reményekre jogosítottak, de csakhamar elkomorodott a vidám arc, a rózsákat tövissek válták fel, s keserű emlékek jelzik egykori létüket s a jó, mit tettek velünk az volt, hogy letűntek, elmúltak.

Sírásod el nem rettent, meg nem félemlit bennünket, hisz megtanultuk mi már a türök s szenvedők iskolájában magunkat férfiasan vértetni a bajok ellen; aggasztottak már bennünket eléggé mostoha év-elődeid, de kétségbe nem ejtettek, ha szenvedtünk is, de kitartók voltunk, ha el-estünk is, de újra felkeltünk.

Itt állunk tehát a jövő előtt, sűrű lepel fedí azt el, mi meg kíváncsian lessük és várjuk, ha vajjon nem akad-e csodatevő kéz, mely pillanatra is fellebbentse a roppant horderejű jövőt takaró fátyolt? Feszülten figyelünk, hátha akad látnoki szem, mely legalább némi árnyalatában megpillanthatja mindazt, mit ez újév számunkra rejteget?

Hasztalan epedés! Hiú ábránd!
Miért is tűnődik elménk a jövő bizonytalan esélyein?!

Vegyük e helyett elő a „multnak“ naplóját, s vessünk számot a lefolyt eseményekkel, a mult, bázisát szokta képezni a jövőnek.

Üssük fel azért a lefolyt év naplóját s lapozgassuk azt, kutassuk, ha vajjon:

Betöltöttük e egyenkint s együttesen azon érdekeket, melyek betöltését családunk java megkívánta, megfeleltünk-e azon feladatoknak, mik családunk életfeltételeit képezik?

Nem-e vádol bennünket a mult év oly mulasztással, melynek káros következményeit jóvá tenni nem állandó módunkban még ez ujesztendő folytán sem?

Összetartók voltunk-e mindannyiszor, valahányszor községünk érdeke a küzdőterre hívott bennünket? Avagy olyanok voltunk, mint a kuszált kéve? Felismertük talán a közös célt, de nem csak fel nem gyult lelkünk annak kivívására, hanem ellenkezőleg, talán a tespedés lethargiájába estünk? vagy mi még rosszabb, a visszavonás és egyenetlenségünk volt a gát, hogy a közös cél diadalra nem juthatott? Beláttuk talán, hogy mi volna üdvös s előnyös községünkre nézve, sokat disseráltunk felette, még többet határoztunk s talán semmit sem tettünk?

Nézzünk a mult tükrébe s ha nem vádol lelkiismeretünk, se családunk, se községünk körüli mulasztással, akkor e tükör megvilágítja s előre jelzi a jövőt, és nemesen ösztönöz új munkásság s kitarításra, mely mindig fél garantiája a jobb jövőnek.

De ne riadjunk vissza a mult tükrétől akkor sem, ha abban mulasztásaink foltjai setétlenének; épen e foltok ösztönözzenek arra, hogy okulva a multon, úgy járjunk el hivatásunk körül, hogy ez újév tükré, melyben egy év multán ismét egy újabb jövő képét szemléljünk, minél ragyogóbb színben tündökölhessen.

Használjuk fel a jelent önmagunk, családaink, községünk jóvoltának előmozdítására, töltsük be hivatásunkat, adjuk meg mindenkinek a magáét, Istennek a mi Istené, embertársainknak, a mi embertársainké, egyebekben pedig bizzuk magunkat ez újévben a nemzetek sorsát intéző isteni gondviselés bölcsességére, az ő kezében leszünk, ha a népek békéjét dúló háborúk zavarják is meg; az ő kezében leszünk, ha jótékony esőt várunk, s pusztító zivatart nyerünk, az ő keze véd akkor is, ha ez újév az inség, nyomor, járvány nehéz igáját zudítaná is fejünkre.

Boldog újévet olvasóinknak! Áldást, békességet községünknek, hazánkunk ez újévben!

Levelezés.

Tekintetes Szerkesztőség!

E vidéken lakó birtokos, érdeklődöm a megye területén történők iránt, — hogy a tényekkel megismerkedjem, a közel vidéken megjelenő lapokat olvasom s figyelemmel kísérem.

Gyakran észleltem, hogy a „Kecskemét“ nem egészen hiven adja vissza a történeteket, de miután tudomásom van arról is, hogy nevezett lap a mindszei tanítók ügyében is megtagadta a helyreigazító közlemény közlését, nem hiszem, hogy jelen soraimnak is helyt adjon, s így bizván a tekintetes Szerkesztőség szivességében, kérem méltóztassék alábbi soraimnak becses lapjukban helyet adni.

A „Mindszent“ 51. számában „Tisztelgés Pallavicini Sándor örgrófnál“ cím alatt egy cikket közöl, mely — mondhatom — a valónak megfelel. A „Kecskemét“ 52. számában „Mindszent-Szegvár vidéke“ rovatában egy Mindszentről keltezett levelet közöl: „Nagy zaj semmiért“ című felirattal.

Nem tudok ékesen írni, de megmondom magyar őszinteséggel véleményem, és ha kell, leírom azt: hogy a mi azon levélben foglaltatik, nem igaz, s alávaló cynismusra vall!

Nem épen mai gyerek vagyok már, átéltem néhány választást s évek során át részt vettem nemcsak községem ügyeiben, nemcsak a megyei dolgokba folytam be, de volt idő, midőn oly dikciókat tartottam, oly eszméket fejtegettem és hoztam nyilvánosságra, melyeket mai napság is sok — országszerte elismert — kitűnőség tett magáévá.

Ismerek nem egy elvű 48-as egyént, összekötöttem van nem egy 48-as pártvezérrel és kitűnőséggel, de sohasem hallottam, olvastam, avagy tapasztaltam azt a vakgyűlöletet, soha nem olvastam oly féktelen, alaptalan megtámadást, mint milyen volt a fönt jelzett levél is!

Hát ha bármely pártáryalatu képviselő meg van választva, az nem a kerület képviselője? Ha a képviselő a kerület határán belül tartózkodik, párthivei nem tiszteleghetnek nála?

Ha a képviselő a járhatlan utakban hozzá elfaradó választókat magyar vendégszeretettel fogadja, az megrovás tárgyát képezheti?

Nem ugy levelező uram! A magánérdek által el nem ragadott magyar ember, a valódi jó hazafi, képviselőjének ismeri és tiszteli azon egyént, kit a kerület választó polgárainak többsége megválasztott.

Jelenleg a szegvári választó kerületet Pallavicini Sándor örgróf ur képviseli, és mig ez országgyűlés tart, addig tiszteletet, becsületet parancsol a „magyar embernek“ az ősi szokás, a valódi magyar ember erénye, a törvények iránti becsület, de a „hazafiság“ is!

Ha a kerület képviselőjéhez több választó tisztelegni megy, az „nagy zaj semmiért?“ Nem ugy uram! A nagy zajt semmiért ön csapja!

A véletlen ugy hozza jelen esetben magával, hogy a mindszei választók egy része a képviselőnek bérlője, lekötöztette, — de ezen körülmény csak is előnyére volt és lesz a kerületnek.

Oly magas állásu egyén, mint Pallavicini Sándor örgróf, mint képviselő, csakis diszére válik egy kerületnek; ama körülmény, hogy ő e megyében legnagyobb birtokos és adófizető, csakis előnyére válhat a kerületnek, mert minden törvény, mely választói sorsát súlyosbítja, első sorban őt is sújtja, őt is érdekli!

Nyugtassa meg azonban a tisztelt levelező

urat ama való hír, hogy biz nem vertek ott föl „választó bérlőket“ éjjeli álmukból s nem mondott igazat az, ki bárminemű parancsról bármit mondott! De, hogy oka volt levelező urnak nyugtalankodni, az igaz. Mert a „nem bérlő“ s „volt“ 48-as választókból is nem egykettő evett az örgrófi asztalnál, mint a „tisztelve szeretett“ képviselőnél, ki valódi magyar vendégszeretettel fogadta s látta el a „váratlan“ vendégeket.

Ha azon tekintélyes egyének, kik a képviselőnél tisztelegtek, valójában felkérték volna a mostani képviselőt?! Ugyan mi történik? Joga van ehhez bármely csekély számú egyéneknek, csak az illetőknek hivei is legyenek!

Nem volt a felkérésről szó sem, a mit levelező ur beismer, pedig ha parancs-szóra ment ki Pusztaszerre a küldöttség — ugyan mi, vagy ki gátolta volna abban, hogy az örgróft a jövőre is fel ne kérje?! Talán a „Kecskemét“ levelezőjétfői félelem, vagy a 48-as párttöli megrovás? Korántsem, igaz ugyan, hogy a 48-as párt már ma nem csak megindította a jövő választásokra irányuló mozgalmát, de többet mondok, azt a mult választás óta folyton kultiválja, ánde hasztalan az erőlködés!

A nép kezd kiábrándulni a hangzatos szó-lásmódok eredménytelenségéből, beszélhet, ígérhet már annak egyik-másik jött-ment apostol annyit, a mennyi tetszik, a nép belátja azt, hogy bizony teher nélkül nincs, nem volt, és nem lesz semmi, dolgoznunk, gyarapítanunk, áldoznunk kell, hogy a „haza“ fényre derüljön!

Hogy levelező ur a kiszenvedett birkáról, a kis kastélyról, a bérlők oda rendeltségéről szól, az csak annak jele, hogy talán irigyli, hogy az izléses vacsorán részt nem vehetett, hogy abba a kis kastélyba ő nem tehetett még be a lábát, és hogy ő is nem lehet oly föld-birtokos bérlője, mint Pallavicini Sándor!

Különbön mellesleg megjegyezve, a kis kastély egyik termében az örgróf vendégeiként mintegy 60 ember étkezett, igaz, nem fért el mindenki abban az egy teremben, de a 60 emberen túl, a többi termekben volt helye a többinek is. A birka huson kívül talán jutott még annyiféle étel mindenkinek, hogy bizony egyik-másik, nem rögtönzött vacsoránál, de nagy karácsony napján sem eszik többet, jobbat és izlészesebbet!

A „kiszenvedett birka, a folyosókon elmélkedő jobbágyi hivek“, hogy egyeztetetők össze az éjfélig az örgrófi asztalnál vigan mulató társasággal?!

Végezetül még egyet!

Vegye tudomásul levelező ur, hogy a „nagyon is számos“ választón és a szentesi dal- és zeneegylet tagjain kívül ott csak 2 nem választó volt, a többi mind választója e kerületnek. Az a körülmény, hogy egyik másik választó 2—3 választó családtagjával volt ott tisztelegni, csak azt mutatja, hogy a párthoz oly egyének is tartoznak, kiknek vagyoni viszonyai olyak, hogy egy-egy családból 3—4 választó is kikerül. Sajnosan észleli talán levelező ur, hogy ez nálunk nincsen úgy! No mi nem fogunk ezen a baján segíteni.

X.

Ujévi levél a fővárosból.

(A lapok. — Az ujévi üdvözlők. — Sylveszter.)

Megbízom a szolgálmat, hogy mikor reggel a lapok jönnek, nyirbálja ki kegyetlenül azokból mindama cikkeket, melyek úgy kezdődnek, hogy: „Ismét egy év tünnt le a mulandóság oecánjába“, vagy: „Az idő vasfoga ismét egy évet emészített meg“, stb., stb., melyeknek ismert variációit felírtam neki egy cédulára. Szolgám bus arcot vágott és töredelmesen bevallotta, hogy ő éppen az ujévi cikkeket elől akart Oroszországba szökni, a hol tudvalevőleg 12 nappal későbbre esik az ujév. A kétségbeesett embert csakis busás ujévi ajándék kilátásba helyezésével tudtam maradásra bírni.

Boesássák meg a tisztelt vezércikkirók az őszinteségemet. Tudom, hogy ők is szívesebben írnának nyugtákat, mint alkalmi vezércikkeket. Nem is őket okolom, hanem az ujévet, mely feltartóztatlanul minden évben eljön és minp-

járt azzal kezdi, hogy a szerkesztőket kinozza meg ujévi vezércikk írására kényszeríti őket.

Avval is megbízom a szolgálmat, hogy ujév napján oly embert ne bocsásson hozzám, a ki már az ajtó előtt veszi le a kalapját, mert az bizonyosan boldog ujévet kívánni jön. Az ilyennek mondja, hogy fekete himlőbe fekszem. Szinte látom már azokat a családokozástól hosszúra nyúlt arcokat. Először jön a „szemetes“, a ki erre az alkalomra évenként egyszer megmosakodik. Asután jön a „lámpagyújtogató“, a ki szintén igényt tart ujévi ajándéka, utána következik a „vice-házmesterné“, majd egy tetőtől talpig fekete ember lép be: a szénkereskedő szolgálja, a ki még ujévre sem tartotta szükségesnek szint változtatni, ezt követi egy még feketébb alak: a kéményseprő, a lapkihordók és kihordónék kecses pukedlival lépnek be, a „könyvnyomók“ az ujévi ajándék kimaradhatlanságának biztos tudatától sugárzó arccal nyitják ki az ajtót. A házmester, ki ez alkalommal kivételképen nem goromba, fölényének érzetében, leereszkedő mosolylyal lép be, a fúrge levélhordó egy kéthetes levéllel jön, melyet ujévre tett el magának, hogy o k a legyen boldog ujévet kívánni. A szállító-levélhordó most hozza a karácsonyra kapott sonkáról szóló szállító-levelet és boldog ujévet kíván, a cselédem, meg a szolgálmat pedig sejtő kebelével a várakozás kinyomatával arukon, sűrűnek, forognak körülöttem. Ezek mind ujévi ajándéka számítanak.

A mai estét kevés ember tölti otthon a fővárosban. Mindenki „meg van hiva“ és mulatni megy. A ki nem hivatalos valamely családi estélyre, az meglátogatja a főváros mulatóhelyeit, a hol ilyenkor vigan, pezsgő élet uralkodik. A különféle mulatóhelyek tulajdonosai már napokkal előbb hirdetik a sylveszter-mulatságokat, melyek rendszeren 10 óra felé kezdődnek, éjféltör érik el a csúcspontjukat és hajnalban végződnek. Mindenki, a legszegényebb is oda törekszik, hogy az ő évet vigan tesse el és rózsás kedvvel menjen át az ujévbe. Minden ember vigan, örül, mulat — pedig ki tudja mit hoz a holnap!

De hát azért én is boldog ujévet kívánok!

Vende Soma.

Helyi és vegyes hírek.

— **Lapunk** az ujév ünnepe alkalmából nem vasárnap, hanem szombaton jelen meg; azontul rendszeren vasárnap fog kiadatni.

— **Vadászat.** Örgróf Pallavicini Sándor ur mindsenti majorjában nagy vadászatot tartott e hó 30-án az uradalmi tisztség. Vidékről, ugy helyből is sok vendég volt hivatalos. A vadászat igen sikerült, mert bár a 29-én kezdődő havazás nehezítette is a járás-kezelést, az elért eredmény igen szép volt. Mind-össze 104 nyulat löttek. Vadászat végeztével Szojka Kornél uradalmi ispán ur vendégszerető házában gyűltek össze a vadász-társulat tagjai, vigan poharazás között töltvén az időt. Pohárköszöntő természetesen mondatott elegendő, éltették az uradalmi tisztséget, a vendégeket. Csak sylvester vetett véget a mulatságnak.

— **Reiner Róbert** lapunk alapító-egyesületének tagja, ki rövid itt tartózkodása alatt annyira közkedveltségűvé lett, hogy távozására fájdalommal tölt el bennünket — örgróf Pallavicini Sándor ur mellett fog ezentul dolgozni; a szegények jó pártfogót, szószólót fognak az a nélkül is jószívű örgrófnál, benne lelteni. Boldog életet kívánunk neki! A viszontlátásig.

— **Sajtóhíra.** Lapunk legutóbbi számában örgróf Pallavicini Sándor birtokain tartott vadászat eredménye nem 270, hanem 2574 nyulat volt, mit e helyen megjegyezni, helyre igazítani, szükségesnek látunk.

— **„Csongrád megye“** cím alatt Sz. Kovács Pál kiadásában és szerkesztése alatt egy új szentesi lap indult meg. Az 1886. december 25-én kiadott mutatószám változatos és érdekes összeállítású. A lap hetenként kétszer, szerdán és vasárnap jelenend meg. — Előfizetési ára egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 25 kr.

— **A Tisza** árad és pedig rohamosan. A legutóbb érkezett hírek szerint nagyobb mérvű havazás volt a hegyek között, de nálunk és vidékünkön is, és így aligha nagyobb árvízünk nem lesz tavaszra. Töltéseink jó karban vannak, pénznek kellene lenni, a társulatok hivatalnokai erélyes, kipróbált egyének, reméljük, hogy Isten segítségével nagyobb baj nem lesz.

— **Havazás.** Földmívelőink által óhajtott, a terményekre szükséges hólepel, elvégre itt van. December 29-én a déli órákban kezdett ha-

vazni s majdnem 24 órán át leesett annyi hó, hogy az élvezetes szánkázás is lehetséges.

— **Kitüntetés.** Megyénk szeretett főispánját zombori Rónay Lajost király ő felsége a Lipót-rend lovag keresztjének adományozása által tüntette ki.

— **Haladunk.** Mint értesülünk a „Csongrád-megye“ című harmadik szentesi lap Mindszentben, Diamant és Gaál urak legújabb szerkezetű és kitűnő gyorsajátóján fog nyomtatni. Kétségtelen örömmel vesszük e hírt, mert a közsé-günkben felállított könyvnyomda szakavatott kezelésére és életrevalóságára vall, hogy szentesi lap itt nyomatik. Ki hitte volna ezt néhány évvel ezelőtt! — Gratulálunk az iparkodó fiatal nyomdatulajdonosoknak!

— **Uj főispán.** Kállay Albert, belügyminiszteri osztály tanácsos, ki eddig Szeged város főispáni teendőivel volt megbízva, kit a szegediek évek során szeretni s tisztelni tanultak, Szeged és H.-M.-Vásárhely főispánjává neveztetett ki. Rónay Lajos H.-M.-Vásárhelyt illetőleg, állásától fölmentetett.

— **A csendőrök laktanyája** az eddigi helyiségből a Szobotka-féle házba helyeztetett át, mit is az érdeklődők tudomására hozunk.

— **Kis-Kun-Halás** című hetilap egy időre megszűnt, mi az oka? nem tudjuk.

— **A milliomos Bagi meghalt.** Csongrádról, a vidékünkön általánosan ismert nagybirtokosnak, Bagi Józsefnek halálát jelentik. Bagi a a mánás földbirtokosok után egyik leggazdagabb embere volt Csongrád megyének és messzebb földön, sőt a fővárosban is ösmerték a „milliomos paraszt“ elnevezés alatt. Érdekes alak szállt sirba vele. Egyszerű földműves volt, aki a saját szorgalmával szerezte óriási vagyonát családjának s általános tiszteletet magának. Élete folyásáról sok adoma kering a nagy közönség körében, kivált azokon a vidékeken, ahol a boldogult valaha megfordult. Jellemzésre elég annyit fölemlíteni, hogy amidőn egyszer Szlavay miniszter megkérde tőle, miért nem jár finomabb posztó ruhában, azt válaszolta: „Lerina az én rólam, mint kegyelmes uramról a parasztruha; ebben nevedtem föl, ebben szereztem a vagyonomat, ebben is akarok meghalni, ne mondassák el rólam soha, hogy a vagyon egykor megszédített.“ A nyolcvan éven jóval felüli öreg gazda még pár évvel ezelőtt is lóháton járta be hetenként egyszer a birtokát. Kocsira nem szeretett ülni. Amióta ő is szürkülőni kezdett, csakis a szürke paripát kedvelte. A szürke hátságáról ismertek rá már messziről a cselédek, akik tisztelték s szerették mindannyian, mert igazságos és máltányos volt valamennyihez. Ma is élnek még a pusztáin emberek, kik 40—50 év óta szolgálják. Egyszerű ember volt bár, könyveket s lapokat nem olvasott, de azért rendkívül sok élethöl-csességgel bírt. Hol alkudni kellett, ott ő fogott ki mindenkin. De azért ha kedvére valót talált valahol, azt minden áron birtokába kerítette. A szerencse is kedvezett ugyan neki, de azért mégis legtöbbet köszönhetett igyekezetének s lankadatalan szorgalmának. Most mintegy két milliányi vagyont hagy hátra fiainak és számos unokáinak, kik mindannyian folyvást a legnagyobb szeretettel és tisztelettel ragaszkodtak hozzá, s akiket mindvégig megtartott a legbizalmasabb vagyonszövetségben.

— **A szabadkai negyed millió lopás.** A Geiger Adolf szabadkai lakos kárára október 29. és 30. közötti éjjel elkövetett betöréses tolvajlás ügyében az előnyomozat a szabadkai főkapitányság és a fővárosi rendőrség kiküldött közegei által s több szomszéd város kapitányságai támogatása mellett befejeztetett. Az előnyomozat során a közvetlen tettesek, a részesekek és orgazdák ellen sikerült több közvetlen bizonyítékot beszerezni. E terhelő adatok alapján letartóztatott és az illetékes bíróságnak átadottak Vucsetics Imre, török-becsei születésű

30 éves, többször büntetett ácslegény, ennek kedvese, Törköly Veronika szajáni születésű, 29 éves büntetett előéletű csavargónő, idősb Macankó János szabadkai születésű 52 éves rovott multu földműves, Macankó Matyi szabadkai születésű, rovott előéletű napszámos, Madenko Antal ó-moravica születésű 27 éves, rovott multu csavargó, Szabó József veszprémi születésű 38 éves északi háztulajdonos, ennek neje és leánya.

— **A kereskedői védegyelet** érdekében, Eötvös Károly által megindított mozgalom, már legközelebb kézzel foghatóbb alakot fog ölteni, most az előkészítő szűkebb bizottság már áttanulmányozta az alapszabály tervezetét és a végrehajtó bizottság alkalmasint már az új év első vasárnapján meg fog alakulni. A védegyelet iránt nagy az érdeklődés nemcsak a detail, hanem a nagykereskedők körében is. A végrehajtó bizottság előreláthatólag a következő kereskedők és szakírókból fog megalakulni: Eötvös Károly, lovag Falk Zsigmond, Matuska Péter orsz. képviselő, Mudrony Soma, Brázay Kálmán, Schmidl E., (Stern és Schmidl cég) Kende Zsigmond szerkesztő, Perl Sándor kereskedő, Kormos Alfréd a „Magyar pénzügy“ szerkesztője, Gelléri Mór az „Egyetértés“ főmunkatársa és Beck Dénes pénzügyi igazgató. Az első értekezletről és később a mozgalom részleteiről bő tudósításokat fog közölni a „Magyar Kereskedők Lapja“, melyet az előkészítő bizottság hivatalos közlönyéül választott; ugyan-e lap készséggel szolgál az érdeklődőknek mindenemü közelebbi felvilágosítással. „B. S.“

— **A magyar állampapírok új konverziója**, mint a „Magyar Pénzügy“ fővárosi tekintélyes pénz-ügyi szaklap legújabb száma közli, körülbelül következőleg fog végrehajthatni. A magyar vasuti kölcsön (maradjunk ennél a példánál) 15 frank kamatot hoz. A 4%-os magyar aranyjárdék névértékű 150 frtja szintén 15 frankot kamatozik, a magyar állam tehát a nélkül, hogy kamatterhét fölemelné, minden egyes vasuti kötvényért kibocsáthat 150 frt névértékű aranyjárdékot. Ha az aranyjárdék például 108-ra emelkedik, akkor a névértékű 150 frt napi árfolyam 162, a magyar vasuti kölcsön alig tovább emelhető 152-ös árfolyamával szemben. Az aranyjárdék egyenértéke tehát a tőzsdén és minden bankházban 10 frttal több és e 10 frtban fognak osztozkodni a konvertálandó papír tulajdonosai, a magyar állam és a konvertáló csoport. Az oroszlanrésznek természetesen a magyar államnak kell jutnia, ha célját, kölcsön nélkül, el akarja érni. Ehhez képest az állam megtart 6 frtot és 2—2 frtot ad a papír tulajdonosainak és a csoportnak. Ha e mivelet a magyar arany járadék 110-es árfolyama mellett hajtatik végre, mind a három fél nyeresemény része fel-emelhető, ha ellenben az aranyjárdék 102-re vagy még mélyebbre esik, akkor a konverzió lehetetlenné válik, mert ez esetben sem az állam, sem a kötvény tulajdonos, sem a csoportnak nem lehet előnye. „B. S.“

Irodalom.

— **Pósa Lajost** ki nem ismeri ma már e hazában? A gyermekirodalom terén legtermékenyebb, leghivatottabb írónk egyike ő. Művei közül „Aranykert“ cím alatt Singer és Wolfner kiadásában most jelent meg egy kis remek, míg „gyermekversek“ címe alatt egy másik valóságos kincset adott irodalmunknak. Fölvívjuk olvasóink figyelmét az újév alkalmából a művekre!

„Magyarország kereskedőinek és iparosainak címűtára“ (két erős kötet) című munka hagyja el a sajtót. A mű hét frtért megrendelhető a Magyar Kereskedők Lapja kiadóhivatalánál (Budapest Révay-utca 8. sz.) Bolti ára a nagyszabású, hasznos műnek, melynek szerkesztője dr. Jekelfalussy József miniszteri ta-

nácsos az orsz. m. kir. statistikai hivatalban 15 frt.

„Ipar és Kereskedelmi Közlöny“ havonként kétszer megjelenő rendkívül érdekes, magyar, német és francia nyelven kiadott lap, december havi füzeté megjelent. Előfizetési ára félévre 3 frt. Budapest, Csengeri-utca 17. b. sz.

— **Az aranytollu írónő.** A „Magyar Háziaszony“ olvasónői kedvelt írónőjünknek, Benickyné-Bajza Lenkének, kinek „Zsebkendő és Legyező“ című érdekfeszítő regénye jelenleg is folyik a „Magyar Háziaszony“-ban, aranytollat vettek, mely nevezett írónőnek 25 éves jubileuma alkalmából f. hó 11-én az írók és művészek társaságának helyiségében hazánk kitűnőségei jelenlétében nyújtott át. Az átnyújtást a „Magyar Háziaszony“ szerkesztője, Tölgyesy Mihály és kiadja, dr. Murányi Ármin nevében a Kisfaludy-társaság alelnöke, kitűnő költőnk Komócsi József, nagyhatású beszéddel kísértte. E beszédben Komócsi különösen hangsúlyozta a „Magyar Háziaszony“ hazaifias szellemét és elismeréssel beszélt azon diszes hölgykoszorúról, melyből a „Magyar Háziaszony“ olvasónői sorakoznak. E beszédre az ünneplott írónő férje, Benicki államtitkár válaszolt, meleg szavakkal köszönetet mondva a „Magyar Háziaszony“ olvasónőinek, kik nejét ily szép kitüntetésben részesítették.

Az esetlyen tehát a „Magyar Háziaszony“ olvasónői sokféle elismerésben részesültek, sokféleképp éltették azon lelkes hölgyeket, kik szellemi munkáiknak az elismerést, ily szép módon fejezték ki.

A toll maga remekműve a magyar ötvösségnek. A tollon, mely Kriegler D. budapesti cégtől került ki, „Benickyné-Bajza Lenke“ urnőnek, a „Magyar Háziaszony“ olvasónői felirat van bevésve. A toll finom fehér atlaszváncoson babérkoszorúval és rózsákkal övezve nyújtott át a jubilált írónőnek, kinek arcán az olvasónői ezen elismerése fölötti öröm élénken tükrözőtt vissza.

— **A hazai kereskedelem magyarosítására igen fontos**, hogy a Magyar Kereskedők Lapja leghitelesebb kutforrásokból merített üzleti tudósításából a vas-, fűszer-, termény-, kézmű-, bőr-, fa- stb. kereskedő, egyaránt alaposan értesülhet, az áruit illető konjunkturákról. Igen hasznos intézménye e lapnak még a helyeszközlő-rovat. Alig van kereskedő cég, mely egy évben legalább egyszer, segéd vagy egyéb alkalmazott felvételére ne volna utalva; ha e gondalszerkesztett rovat útján, csak egy segédet nyer, a lapra tett egész évi kiadása kárpótolva van, valamint azon segédé is, aki ez uton álláshoz jutott; azokról nem is szólva, a kik e lap összeköttetései által egész üzleteket vesznek, eladnak, társat nyernek vagy olyanul elfogadtatnak. Ha mind ezekhez hozzá tesszük, hogy a Magyar Kereskedők Lapja egyik főtényezője hazai kereskedelmünk intellektuális haladásának: nem tudjuk eléggé ajánlani, minden magyar kereskedő figyelmébe, hogy ezen egyetlen magyar kereskedelmi szaklapra, ne csak előfizessen, de azt kartársainak is ajánlja s töle telhető módon terjessze. Mutatványszámok szívesen küldetnek. A Magyar Kereskedők Lapjára előfizethetni félévenként 4 frttal postautalványon a kiadóhivatalnál, Budapesten, fűrdő-utca 4. szám. — A Magyar Pénzügy, Általános Sorsolási Értesítő és a Magyar Kereskedők Lapjára együttesen előfizetni lehet a kiadóhivatalnál negyedévre 4 frttal.

— **Érdekes hír.** Mint lapunknak Budapestről írják, ott „Érdekes könyvtár“ címmel egy valóban érdekesnek ígérkező irodalmi vállalat indul meg 1887-ben január 10-én. Abban a helyzetben vagyunk, hogy az „Érdekes könyvtár“ programjából már ma a következő részleteket közölhetjük: Az „Érdekes könyvtár“ körül a legjelesebb írók csoportosultak, kiknek az a céljuk, hogy a magyar közönség jeles műveket

a szokottnál olcsóbb áron szerezhessen meg. Az „Érdekes könyvtár“ ki fog terjedni abel- és külföldi irodalom legértékesebb termékeire. A legelső kötet Kleist Henriknek, Schiller mellett a legkitűnőbb német drámáirónak híres színművét: Heilbronni Katicát, Revicky Gyula nagytehetségű költőnk fordításában közli. — A második kötet Chamisso világhírű művét: Schlemil Péter családatis történetét tartalmazza: fordította és bevezette Kormos Alfréd; a harmadik kötet a „Säkkingeni trombitás“, fordította Luby Sándor. — Az „Érdekes könyvtár“ az által is érdekes lesz, hogy tudományos és szakmunkákat is nyújt közönségének. Évenként tizenkét kötetet ad az „Érdekes könyvtár“, előfizetési ára, tekintve elegáns kiállítását és belbecsét, rendkívül olcsó: egy negyed évre 1 frt, félévre 2 frt, egy évre 4 frt, mely összeg az „Érdekes könyvtár“ szerkesztőségének Budapestre, Révay-utca 8. küldendő.

— **A kereskedelmi szakirodalom** terén mindig szokatlan feltűnést kelt egy új mű megjelenése. Örömmel jelezhetjük tehát a „Magyar Kereskedők Évkönyve“ megjelenését, mely csinos kiállításban és gazdag tartalommal pár nap mulva hagyja el a sajtót. Az Évkönyv tartalmából kiemeljük a következő fejezeteket: Előszó. — Vezérférőnek életrajza. — Vázlatok 1884-85-iki kereskedelmünkről. — Egy kereskedőház karácsonyfája. — A bpesti országos kiállítás. — A magyar kereskedelmi törvény. — A kereskedő ifjak első országos értekezlete. — A kereskedelmi és iparkamarák tőzsdebiróságok, egyesületek és keresk. akadémiák címtára. — Apróságok. — Adomák. — Posta, bélyeg, távirtda, új mérték, pénznekem és időtáblázatok. — Lapunk azon kelles helyzetben van, hogy az Évkönyvből Matlekovics Sándor államtitkár és Herich Károly min. osztálytanácsos életrajzait már jövő számában bemutatathja olvasóinak, egyszerűen melegen ajánljuk a mű beszerzését a kereskedői osztály minden tagjának, melyet 75 kr. csekély összeg beküldése után bérmentve küld meg a Magyar Kereskedők Lapja kiadóhivatala. (Budapest, fűrdő-utca 4.)

— **Az általános gazdasági válság** nem hagyta érintetlenül a kereskedelmet sem. Tekintélyes és régi cégek, kik a bel- és külföldön határtalan hitelt élveztek, buktak el a nyomasztó viszonyok terhe alatt. Százazrekre megy azokivál azon összeg, melyet a hitelezők a könyelmű és vétkes bukások következtében veszítettek. A kereskedelmi osztály érdekében igen fontos szolgálatot tett tehát a Magyar Kereskedők Lapja, midőn megalapította az I. magyar kereskedelmi tudakozó intézetet, mely feladatául tűzte ki elfogulatlan, megbízható és gyors értesítéseket nyújtani a bel- és külföldi cégek hitelképességéről, magánemberek vagyoni viszonyairól utmutatást adni egyes cégek szállítási képességéről és tájékozást nyújtani szolid bevásárlási és eladási források iránt. Melegen ajánljuk e nemzetgazdasági szempontból is fontos hazai intézményt olvasóink figyelmébe, annál inkább is, mivel a hasonló külföldi és bécsi intézetek, kérdezősködésekkel tömegesen elárasztják az országot, határozottan a magyar kivitelei kereskedelem ellen irányozzák működéseiket azért, hogy a magyar kereskedői osztály viszonyait a legsötétebb színben iparkodnak feltüntetni a külföld előtt. Az ily fajta bécsi tudakozó intézeteknek egyszerűen meg kell tagadni a választ. Mindennemü felvilágosítással szívesen szolgál a Magyar Kereskedők Lapja kiadóhivatala (Budapest fűrdő utca 4.)

Közgazdaság

Időjárásunk kevés változáson ment keresztül. Fagyott egy párszor, de a mellett még mindig enyhe az idő. A kevés hó, mely a mult napokban esett, jótékony lepelként fűdi be a vetéseket, bár nem elegendő arra, hogy nagyobb fagy ellen a gyengébb növényzetnek védül szolgáljon.

Kevés azon gazdák száma, kik az elmúlt ősön nem végeztek szántás, vetésüket, kik nem ugaroltak meg a tavasziak alá, de elvégezhetik még most is netán elmaradt munkájukat.

Helylyel, közzel trágyáznak, de leginkább a felső földeken, mert ott járható a szántóföld, míg a mélyebb fekvésű földeken, a meg nem fagyott talaj lehetlenné teszi a közlekedést, a trágyának kihordását. A jószágállomány egészségi állapota jó, a takarmány neműek nem fogytak meg úgy, mint kemény tél esetén, mert itt-ott még most is legel a heverő marha.

Az utak majdnem járhatlanok voltak, javultak részben az utóbbi napokban és ha elegendő hó fűdi a nagy és mély vágásokat, az üzleti forgalom is élénkebb lesz.

Heti piacaink forgalma a legutóbbi hetek-

ben elég élénkek voltak, mi annak következménye, hogy gabonakereskedőnk is van, ki a méltányos és folyó árt a termelőnek megadja, és annak kárát nem kívánja.

Az árak a pestiekhez viszonyítottak.

Vásár a vidéken a hetekben nem volt, de mint más vidékről értesülünk, a jószág ára még mindig silány.

A termények szépen fejlődnek, és nem alaptalan a remény, hogy annyi balsors s veszedelem után gazdáinkra a jobb jövő hajnala hasad, — úgy legyen! Kívánjuk ezt gazdáinknak az újév alkalmából!

Világfolyása.

H a z á n k b a n az év végén is sok, igen fontos ügy és kérdés maradt megoldatlan, oly ügyeket és kérdéseket értünk, melyek államunk létével nemcsak összefüggnek, de melyeket megoldani, tisztázni lehetett, kellett volna. Minisztereink az év végén is Bécsben vannak alkudozni — valószínű, hogy mi engedünk megint és azután szent lesz a béke! A gazdasági kiegyezés mellett talán még pénzügyi dolgok is rendezendők főt Bécsben, mert hát a deficitből nem hogy kifelé lábalnánk, de haladunk az adósság-csinálás útján úgy, mintha soha mást tennünk nem volna szükséges, mást tenni nem tanultunk volna.

A karácsonyi-, újévi ünnepek miatt az országgyűlés szünetel, de a miniszterek és szakférfiak, bizottságok működnek — szerintük az ország jó sorsának előmozdításán, — hogy az eredmény milyen lesz, megmutatja a jövő. Míg az egész országban minden rendű és rangú egyén nemcsak belátja, de érzi is a rossz viszonyokat, melyek között vagyunk és élünk, míg az eddig biztos deficit fedezésére újabb adósságokat kell csinálnunk; míg diplomatiánk az állandó béke föltételein fáradozik, míg állítólag minden irány és tekintetben a béke biztosítottnak mondatik a nép között, mindinkább terjed azon vélemény, sőt nyilvánulni is kezd: hogy háborunk lesz! Hát mi nem politizálhatunk, nem is tesszük azt, de egyéni véleményünk szerint jobb volna most, mint évek mulva, elvégezni ellenségeinkkel!

Nem alaptalan azon vélemény, hogy befejezett háboru után a béke állandó lenne, már csak azért is, mert kétségtelen, hogy nem kis kérdések lévén megoldandók, azok tisztába hozatala után országok és népek a biztosított béke folytán szorgalmas, állandó munkásságnak adnák át magukat!

A Lajthán tul a cseh tartomány gyűlésből a német képviselők kilépése kétség-telenül a legfontosabb újdonság. Évek során át hiába volt az államférfiak okoskodása, ténykedése, a nemzetiségi kérdés ott acutabb mint nállunk, fontosabb és veszélyesebb is. Aligha képes valaki megmondani, mivé fog fejlődni e kicsinynek látszó ügy. A petróleum ügyben köendő kiegyezés és sok más közös ügy ott is foglalkoztatja, nyugtalanítja a vezérférfiakat, a kedélyeket. A bécsi anarchista pénzhamisítók pörének tárgyalása megkezdődött, s annak folyama úgy látszik oly dolgokat hoz köztudomásra, melyek következmény nélkül nem maradnak. A társadalom miseria, sehol sem észlelhetők oly annyira, mint a világvárosokban, így van ez a kedves Bécsben is.

Oroszországban a dolgok kezdnek bonyolulni. Vagy talán régen bonyolultak és kezdetét veszi a véres dráma, melynek lefolyása világra szóló eseményeket szürend. Ma már minden kétségen kívüli, hogy a minden oroszok cánya üldözési mániában szenved, s mint egy éle-lap jelezte, megérjük az időt, hogy hadsegédet nem kap. Tulajdonképp ki intézi most oroszország sorsát? Pénzünk a vesztegetéshez volt és van, katonájuk millió számra, de tanintézeteik, boldog avagy elégedett adófizetőjük, kevés.

A nihilisták újabb életjelt adtak magukról. Többek között a napokban óriási vörös falragaszok értesítették a szent-péterváriakat, hogy: rövid időn megszabadítják a zsarnok cártól. A nihilisták kétségtelenül összekötetésben állanak a legmagasabb állású egyénekkel, kik közvetlen a cár közelében élnek, hogy a jelzett falragaszok nem valami újabb dynamit merényletet helyeznek-e kilátásba? Megmutatja a közel jövő. Kétszáz millió ember fölött uralkodni s minden percben az életért remegni — nagy satira!

Bulgária. Vajjon mit hoz szegény bulgároknak az újév?! Még most sincs oly trónjelölt, kinek személyében az uralkodók megállapodtak volna; a legutóbbi napokban Pejacevich Gábor magyar gróft emlegetik a lapok, mint leendő bulgár fejedelmet. Pejacevich családja bulgár eredetű. Bár a félhivatalos lapok ismételtlen megcáfolták e kombinációt, a hír tartja magát s mi magyarok csak örömmel látjuk, ha-hogy „magyar“ ember ülne egy szomszéd fejedelemség trónján, a történelem szerint ez nem volna első eset.

Franciaország új hadügymisztere Boulanger tábornok, mint talán nem alap nélkül néhány lap megjegyzi, gyakran nyilatkozik, mi tekintettel a fenforgó viszonyokra, nem helyeselhető. Annyi bizonyos, hogy a „fegyveres béke“ áldása?? Franciaországban is érezhető. A franciák régóta készülnek, talán készen is vannak a revanche-háborura?

Hasznos tudnivalók.

— **A fillokszera ellen.** Egy tapasztalt szőlőtulajdonos a következő szert ajánlja. A borág gyökereit 3 cm. száraz homok réteggel befedni, erre oltatlan meszet teríteni, azután a gödröt nedves földdel betemetni. A ki homok és föld közé jó érett leves trágyát tesz, még jobban jár.

— **A gyümölcs eltevése** télire legelőszereiben papírral történik, melybe minden egyes gyümölcs külön becsavarandó. Így száraz helyre elteve, a gyümölcs igen jól eláll — különösen a szilva, ami még tavaszkor is úgy néz ki, mint ha akkor szedetett volna le fájáról.

— **Hogyan tojnak a tyukok nagyokat.** Meg kell adni, hogy halad a világ. Már azt is elő lehet segíteni, hogy a tyuktojások nagyobbak legyenek. Massanban a parasztasszonyok tyukjai télen nyáron át tojnak és e tojások 175 gramnyi (10 lat) súlyt is elérnek, többnyire kettős sárgával. Hogy ezt elérjék, mindennemű nagy gombát és makkot szednek az erdőben, ezeket megszáritják és porrá törlik. Vizzel téstát gyurnak ezen keverékből, melylyel borsónyi golyócskákban a tyukokat étetik. Naponta csak néhány golyócska adandó a tyuknak a többi eledelhez, s a fáradság szép nagy tojásokkal jutalmaztatik.

— **Gyakori orrvérzések ellen** legjobb szernek bizonyult: 10 gramm citromsav, 10 gramm cukor, 2 csepp citromolaj összekeverve, reggel, délben, este kávéskanalként ivóvizben használva. E por nyári hőségben mint hűsítő szomjoltó szer legjobb hatásának bizonyult.

— **Kályhák repedéseinek kijavítása** A következő szer majdnem semmibe sem kerül s a fent említett célra kitűnő sikerrel használható. Egyenlő mennyiségű sót és hamut gyurjunk megfelelő mennyiségű vizzel kenőcscsésé össze. Ezen ragasszal töltsük ki a repedéseket; az rövid idő alatt teljesen megkeményedik s kályhánk ismét ép és jó lesz.

Felelős szerkesztők:

HUBACSEK PÁL és SZOBOTKA GUSZTÁV.

Kiadótulajdonos:

AZ ALAPÍTÓ EGYESÜLET.

„EQUITABLE“

Egyesült államokbeli életbiztosító-társaság New-Yorkban.

Alapított 1859-ben.

A biztosított tőke átlaga 1885. év végén több mint	911	millió o. é. frt.
Összesen biztosítéki alap 1885. végén több mint	169	„ „ „
Ebből nyereség tartalék több mint	35	„ „ „
Az 1885-ben szerzett új biztosítások összege több mint	244	„ „ „
Dij- és kamat-bevétel 1885-ben	42	„ „ „
Hamburgban letéteményezett értékek	2.400,080	„ „ „
Bécsben	800,090	„ „ „
Budapestben	250,000	„ „ „
Az egész nyereség a biztosítottak köt osztzatik szét. — Minden kötvény három év mulva megtámadhatlanná válik.		

Magyarországi vezérképviselőség:

Budapest, VI. kerület, Andrassy-ut 12 szám.

Brünni kelméket

elegans őszi és téli öltözetekre.

3-10 métert kitevő szelvényekben mindegyik éppen egy férfi öltözetre elégséges. 4 frt 80 kros igen finom, 7 frt 75 kros legfinomabb, 10 frt 50 kros legeslegfinomabbat

valódi gyapjuszövetből

Palmerston és Boy téli kabátokra méterje frt 2:50 egész 5 frt-ig. — Loden frt 2:25 egész 3 frt-ig. Női posztók méterje frt 1:25 krtól 2:50 krig, megküld bárkinek is postautánvét mellett:

Feintuch-Fabriks-Niederlage

SIEGEL-IMHOF

BRÜNN.

Nyilatkozat. A fentebbi cég szövetei szilárd és izlésteljes kivitel, valamint kiváltképpen tartósság által tűnnek ki. Ezek elismert megbízható szilárdsága és rendkívüli munkaképessége egyszerűsmind aziránt is kezességét nyújt, miszerint csakis a legjobb áru s pontosan a választott minták szerint lesz szállítva. Kívánatra fentebbi raktár mintákkal ingyen és bérmentve szolgál.